

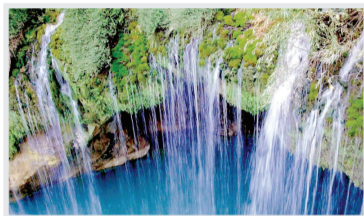

تا بهار تمام نشده خودتان را به «هریجان» برسانید

بدون راهنمای محلی، وارد طبیعت بکر نشوید

شیرین جهان بخش
روزنامه‌نگار

اگر می‌خواهید چند ساعتی را در دشت‌های پوشیده از گل‌های رنگارنگ بهاری به دور از مشکلات و شلوغی‌های زندگی شهرنشینی بگذرانید، تا بهار تمام نشده دست به کار شوید و بار و بندیلتان را ببندید تا راهی جاده معروف چالوس شوید. شاید فکر کنید این سفری تکراری است اما برخی از فرعی‌های این جاده زیبا به منطقه‌های بکر و دست‌نخورده منتهی می‌شوند که تصورش هم برایتان دشوار است. این بار می‌خواهیم میهمان مردم روستای هریجان باشیم و در کنار آبشار ۸۰ متری معروف آن اطراق کنیم. فاصله نزدیک این آبشار با شهر شلوغی مثل تهران باعث شده که یکی از مکان‌های بکر برای گذراندن آخر هفته‌ای دلچسب باشد.

یادتان نرود اینجا یک منطقه حفاظت شده و شکار ممنوع است و اگر تا به حال به آنجا سفر نکرده‌اید، حتماً با بلدهای محلی همراه شوید. کوهستان بزرگ و آهکی بالای روستا، منظره بی‌نظیری دارد. رودخانه انگار از بالای این کوه‌ها به پایین پرتاب شده و آبشار شگفت‌انگیزی را ساخته است

می‌توانید به بالاترین نقطه آبشار در ارتفاع ۸۰ متری برسید.

بهار یا زمستان؟

شاید خیلی‌ها به شما بگویند این آبشار در فصول سرد پر آب‌تر است و بهتر است زمستان به دیدن آن بروید اما کارشناسان حوزه گردشگری و محلی‌ها تأکید دارند در فصول سرد، رفتن به این آبشار دشوار و خطرناک است و در فصل تابستان هم آب آبشار بسیار کم خواهد شد، پس بهار بهترین زمان برای سفر به هریجان است.

چه چیزهایی با خودمان ببریم؟

- مسیر رسیدن به این آبشار، خاکی و سخت است پس حتماً کفش مناسب به پا کنید.
- ممکن است در مسیر هوای آبتنی و شنا به سرتان بزند، پس بهتر است در کوله خود یک دست لباس گرم و حوله هم داشته باشید.
- برای جمع کردن زباله‌ها حتماً کیسه زباله در گوشه کوله‌تان جای دهید.
- حواس‌تان باشد علاوه بر نریختن زباله، گل‌های زیبای دشت را نچینید و یا آنها را له نکنید تا دشت، زیبا باقی بماند. باور کنید با انجام دادن همین دو کار به ظاهر کوچک، قدم بزرگی برای نگه داشتن طبیعت زیبای هریجان برداشته‌اید.

با وجود خلوتی، همین افراد محدود هم آسنتین‌های همت را بالا زده‌اند و با ساختن تعدادی اقامتگاه بوم‌گردی می‌توانند خاطره شبی با حال‌وهوای روستایی را برای همیشه در ذهنشان ثبت کنند. برای رفتن به دل طبیعت هم از آنان کمک بگیرید.

حتماً با بلدهای محلی سراغ طبیعت بروید

یادتان نرود اینجا یک منطقه حفاظت شده و شکار ممنوع است و اگر تا به حال به آنجا سفر نکرده‌اید، حتماً با بلدهای محلی همراه شوید. کوهستان بزرگ و آهکی بالای روستا، منظره بی‌نظیری دارد. رودخانه انگار از بالای این کوه‌ها به پایین پرتاب شده و آبشار شگفت‌انگیزی را ساخته است. کمی که سرتان را بچرخانید، از همان پایین کوه هم زیبایی آبشار را می‌بینید. با این حال شاید هوای بهاری و دیدن این آبشار زیبا از نزدیک وسوسه‌تان کند تا کمی هم کوهنوردی کنید و خودتان را به بالای آبشار برسانید اما اگر در ورزش و طبیعت‌گردی حرفه‌ای نیستید، قید این کار را بزنید چون علاوه بر خطر سقوط، ممکن است به حیوانات خطرناک برخورید.

برای رسیدن به طبقه اول آبشار، نیم‌ساعت پیاده‌روی سخت از مسیرهای شنی و پرشیب خواهید داشت و اگر کمی اهل ورزش باشید،

بعد از حدود ۲ ساعت رانندگی از مبدأ تهران، در کیلومتر ۱۰ جاده چالوس در پیچ سمت راست، وارد جاده‌ای فرعی شوید. خودتان را به جاده بسپارید تا پیچ‌ها شما را به یک طبیعت بکر و آرام برساند. مسیر خاکی و کمی شیب‌دار است اما توقف نکنید چون بعد از ۵ کیلومتر روستایی زیبا در میان دشت‌های پوشیده از گل‌های بهاری در انتظار شماست. بعد از کمی گشت‌وگذار در روستای هریجان و دیدن خانه‌های قدیمی، در جهت غرب به سمت آبشار حرکت کنید. پرچین‌های سنگی و جوی آب زلال، مسیر رسیدن به آبشار را به شما نشان می‌دهد. روستا کمی خلوت است و اگر در اطرافتان کسی را ندیدید، زیاد تعجب نکنید چون بیشتر خانواده‌های این روستای بیلاقی مهاجرت کرده‌اند و طبیعت بکر آنجا این روزها مأوای افراد کمی است که هنوز پاینده هریجان هستند. البته

این منطقه با وجود آبشار و رودخانه، بسیار سرسبز است و همین پوشش مخملی سبزرنگ یکی از دلایل مهم انتخاب این منطقه توسط گردشگران است تا بتوانند ساعتی را در آرامش سپری کنند

هم زده می‌شود بسیار خوشمزه است و طرفداران زیادی دارد. در مجموع، نان‌های محلی این استان بسیار خوشمزه است. آش دوغ و آش موجه هم از آش‌های محلی و پرتفردار این استان است که به دلیل رویش گیاه مخصوص این آش در فصل بهار، از آن در این فصل بیشتر استقبال می‌شود. گفته شده گیاه موجه برای تصفیه خون، رفع بی‌اشتهایی و پاکسازی کبد، مؤثر است.

این غذاهای محلی را می‌توان در اغلب اقامتگاه‌های احداث شده در مناطق گردشگری و خانه‌های بومگردی تجربه کرد.

این منطقه می‌آیند اما بهار دره عشق، بسیار زیباتر است برای همین گردشگران از این منطقه در فصل بهار بیشتر استقبال می‌کنند.

غذاهای محلی با گیاهان کوهی محلی

از زیبایی‌ها و آب و هوای مطبوع این منطقه که بگذریم، به طور حتم بسیاری می‌خواهند بدانند این منطقه گردشگری چه غذاهای محلی دارد. بلالی در این باره می‌گوید: به طور کلی غذاهای سنتی و محلی استان چهارمحال و بختیاری نظیر آش‌ها همه به یک اسم هستند اما بواسطه رویش گیاهان کوهی خاص هر منطقه از استان، طعم غذاهای محلی متفاوت می‌شود. به طور مثال در فصل بهار، آش‌های مختلفی از گیاهان کوهی که رویش آنها در فصل بهار است، پخته می‌شود. تره کوهی و گیاه کاردین از جمله این گیاهان کوهی است که در این استان با آن آش درست می‌کنند. آش کاردین که به دلیل روش‌های پخت مختلفی که دارد، به نام‌های دیگری نظیر آش کارده یا آش خُره هم معروف است، بیشتر در محدوده جنوب غربی زاگرس و بویژه در مناطق لرنشین نظیر استان چهار محال و بختیاری پخته می‌شود. در استان چهارمحال و بختیاری همه این آش را به نام کاردین (یا کاردیم) می‌شناسند. همان‌طور که از نامش پیداست برای پخت این آش باید از گیاهی مخصوص به نام کاردین یا کارده (شیبوری) استفاده کرد. فصل رویش این گیاه هم اواخر زمستان و ۲ ماه اول فصل بهار است.

قوانین منطقه را رعایت کنید

در کنار بهره‌مندی از هوا و محیط سرسبز این منطقه، اگر سری هم به روستایی که در کنار آبشار دره عشق قرار گرفته و همنام همین آبشار است، بزنید، مردم بختیاری را می‌بینید که هنوز هم به پوشش محلی بختیاری و زبان لری بختیاری پایبندند و البته بسیار میهمان‌نواز هستند. وی درباره استقبال روستاییان از گردشگران می‌گوید: به طور کلی اگر گردشگران قوانین منطقه را زیر پا نگذارند روستاییان هم از آنها استقبال می‌کنند. بلالی می‌گوید: گردشگران باید به این نکات توجه داشته باشند که اگر روستاییان در زمان اقامت آنها در مناطق گردشگری، عزادار هستند، مراقب شادی کردن‌های خود باشند که بومی‌های منطقه را آزرده نکنند. رعایت این نکات ساده، در همه مناطق گردشگری در دنیا که مردم بومی در محدوده آن زندگی می‌کنند، حائز اهمیت است. همچنین وضعیت پوشش گردشگران هم برای برخی بومی‌ها اهمیت زیادی دارد. لذا گردشگران باید رعایت کنند. کم نیست تعداد مناطق گردشگری که امروز به دلیل بی‌توجهی و سهل‌انگاری‌های گردشگران رو به نابودی است.

دشت لاله‌های واژگون از جمله این مناطق است که رفتارهای تخریبی برخی از گردشگران موجب شد امسال با هدف حفظ پوشش گیاهی لاله‌های واژگون و جلوگیری از تخریب بی‌رویه بر اثر ورود بازدیدکنندگان، ورود گردشگران به این منطقه ممنوع اعلام شود.

سنتی محسوب می‌شود. به گفته این راهنمای گردشگری، حتی اگر کنگر کوهی در خورش هم مصرف نشود به خاطر اینکه مردم به خواص دارویی و مفید این گیاه اعتقاد زیادی دارند، آن را با ماست هم می‌خورند. آویشن و کاسنی هم از دیگر گیاهانی است که در این منطقه رویش بسیاری دارد. وی از خوراکی «کاکولی»، به‌عنوان کلوچه استان نام می‌برد: این کلوچه که با آرد محلی پخته و روی آن کنجد

پل معلق آبدیر

سنندج
ارتفاع: ۸۸ متر، طول: ۲۲۰ متر

پل معلق هیر

جنوب استان اردبیل
ارتفاع: ۱۰۰ متر، طول: ۲۰۰ متر

پل معلق پیرتقی

اردبیل
ارتفاع: ۶۰ متر، طول: ۱۶۵ متر

